درآمدهای پایدار؛ لازمه ی ثبات شهرداری

□ محمدرضا حمشيديان

غلامحسین تابش فر، متولد ۱۳۳۶ د زفول است. وی کارشناسی و کارشناسی ارشد خود را در رشته مدیریت کسب نموده است و در حال حاضر دانشجوی دکتری رشته برنامه ریزی و توسعه و همچنین مدیر کل امور شهرداری های کشور است. او در کارنامه ی کاری اش، سابقه ۱۶ سال مدیریت شهری را در شهرستانهای استان شهرداری دانشگاه آزاد اسلامی و دانشگاه جامع علمی کاربردی؛ تهران دارد . تابش فر با سالها سابقه مدیریتی، مدرس در دانشگاه آزاد اسلامی و دانشگاه جامع علمی کاربردی؛ همچنین مرکز آموزشهای سازمان شهرداری ها است. تابش فر با دعوت شهرداران به کسب در آمدهای پایدار، این کار را لازمه ی ثبات شهرداری ها و موفقیت آنها می داند و معتقد است در آمدهای پایدار شهری باعث رشد متوازن و هدفمند شهر می گردد .

ر ایجاد را مدهای پایدار شهرداریها چگونه ایجاد می شود و برای کسب این در آمد چه راه ها و تنگناهایی وجود دارد؟

○ بزرگ ترین چالش پیش روی شهرداریها، به عنوان سازمانهای ۱۰۰ درصد خدمات ده که ماهیت آنها بر مبنای خدمات دهی است، مسألهی امور مالی است. با این تعریف به یقین شهرداری برای ارائه خدمات نیاز به انجام هزینه دارد. در مقطعی دولت به این نتیجه رسید، شهرداریها باید خود کفا شده، روی پای خود بایستند؛ اما وظایف محوله و ذاتی شهرداریها از یک طرف و از طرف دیگر درآمد حاصله، تعادل لازم را ایجاد نمی کرد؛ در نتیجه این یکی از موارد چالش شهرداریها شد. از دیگر موارد این چالشها بعد فرهنگی آن است؛ یعنی توقع شهرنشینی و آن چه شهروندان از مجموعه شهرداری مطلبند و با بیانی بهتر؛ به دلیل ارتباط نزدیک و تنگاتنگ مردم با سازمانی به اسم شهرداری باعث شده سطح توقعات مردم از این سازمان (شهرداری) آنی باشد. ما در اصطلاح با قانونی مواجه ایم که از بدو تولد تا زمان باشد. ما در اصطلاح با قانونی مواجه ایم که از بدو تولد تا زمان خدمات شهرداری هر ار گسترده کند و به معنای خدماتی باشد که خدمات شهرداریها را گسترده کند و به معنای خدماتی باشد که

ما از شهرداری طلب مینماییم.

قطعاً زمانی که مدیریت شهری در شهرداریها یک طرف دیگر به نام شورا پیدا کرده است که آن هم به دلیل ارتباط شوراها با لایههای مردمی و یا شناخت مردم از شوراها برای دسترسی پیدا کردن به مجموعه مدیران شهرداری باعث شده که این توقع چندین برابر باشد؛ در نتیجه مدیریت شهری که شهردار است، راهی جزء تأمین اعتبارات روزانه شهرداریها ندارد. حال بعضی از این شهرداران به دلیل توانایی و توانمندیها و یا از طرفی امکانات بالقوه ای دارند که با توجه به منطقه به بالفعل تبدیل می شود و درآمدهایشان را در مسیر و راستای مسایل قانونی و مستمر برنامه ریزی میکنند و این درآمدها بخش عظیمی از هزینهها را می پوشاند. در برخی از شهرها به دلیل نبود منابع مناسب کسب درآمد، شهرداریها به ساخت وساز روی می آورند که برای هر شهری این روش پسندیده نیست. این کار از لحاظ مدیریت شهری نیز مورد قبول نیست و به این نتیجه میرسیم که شهرداری که درآمدهای آن بیش تر از طریق پایدار و مستمر حاصل می شود، روی برنامه ریزی دقیق، مدون و ساختارهای خوبی حرکت می کند ولی اگر شهرداری بیش تر درآمدهایش از راه عوارض ساخت وساز

کسب شود آن شهرداری بیش تر باید مورد بررسی قرار گیرد و بر منابع درآمدی آن ریزتر شد و تحلیل بیش تری بر روی منابع درآمدی آن باید صورت گیرد.

همچنین در ارتباط با درآمدها باید گفت، تا زمانی که شهرداریها انتظار داشته باشند مبالغی بابت تأمین بعضی از هزینهها دریافت نمایند؛ آنها به یک روند کند و روزمرگی تنها می توانند رفع تکلیف وظایف روزمره خودشان را داشته باشند، اما اگر شهرداری برای ایجاد این درآمد و بستر سازی برای جلب مشار کتهای مردمی تلاش کند، با توجه به ابعاد وسیع درآمدی و استفاده از امکانات بالقوه موجود در طول زمان به طور میانگین میان مدت این شهرداریها از پتانسیل خوبی برخوردار خواهند شد؛ شاید بیان مثالی از درآمدهای پایدار نگرش بهتری را در ایجاد این درآمدها به وجود آورد.

به عنوان مثال در صورتی که فرد یا مجموعه ای درخواست احداث پاساژ را در شهر دارد، اگر شهرداری با تیزبینی به جای دریافت وجه بابت عوارض بنا، معوض پول، بنا از مالک دریافت نماید، هم ارزش افزوده عاید این ملک می شود و هم درآمدهای حاصله از اجاره بها می تواند از جمله درآمدهای مستمر قرار گیرد. شهرداری ها باید برای رسیدن به این مطلب برنامه ریزی های دقیقی داشته باشند که این روش به ویژه در شهرهای بزرگ و کلان شهرها فواید مناسبی خواهد داشت؛ البته در شهرهای زیادی از این درآمدهای مشارکتی استفاده می گردد.

از طرف دیگر پیش روی ما، ماده ۱۳۷ است که براساس آن برخی از وظایف مدیریت شهری به شهرداریها واگذار میشود و شهرداریها میتوانند روی امکانات و پتانسیل شهر برنامه ریزی لازم را داشته باشند و آن بخشی از امکانات یا وظایفی است که قرار است به شهرداریها واگذار شود که برای شناسایی و پایدار کردن درآمدها از آن استفاده می شود.

شراسا چه کارهایی در دولت و مجلس انجام شده تا زمینه دسترسی به در آمدهای پایدار برای شهرداریها تحقق یابد؟ و آیا تمهیداتی برای خودکفایی شهرداریها اندیشیده شده است؟

○ در حال حاضر دولت لایحه ای در کمیسیون زیربنایی در این باره دارد. در دولت نهم، وزارت کشور در این باره بحث و بررسیهای لازم را صورت داده است و در کمیسیون زیربنایی در حال تحلیل است؛ همچنین لایحه دیگری در مجلس است، تحت عنوان "لایحه ارزش افزوده"، که در آن ایجاد درآمد برای شهرداریها و موارد مربوط به سال درآمدی شهرداریها در حال مطالعه است. در طرح اول تحت عنوان لایحه درآمدهای پایدار شهرداریها که در کمیسیون زیر بنایی دولت در حال بررسی است. دولت نهم با توجه به اهمیت این موضوع به طور جدی در حال پیگیری موضوع است و کمیسیون در حال بحث در مورد آن است. بدین ترتیب بسیاری از آسیبهای درآمدی شهرداری در این لایحه بیش بینی شده است. این لایحه در صورت طی مراحل پس از دولت پیش بینی شده است. این لایحه در صورت طی مراحل پس از دولت

به مجلس می رود و به طور قطع جامعیت در آمدی مستمر برای شهرداریها با توجه به دیدگاه این لایحه جامع عمل خواهد پوشید.

شرار ایراد و مفهوم "نظام مالیه شهری" و حوزههای مرتبط به آن توضیحاتی بدهید و این نظام را چگونه به طور کامل از ابعاد مختلف می توان بررسی کرد؟

🔾 از نظر من، "نظام مالي" نظامي است كه روند رو به رشد موزونی داشته باشد؛ یعنی زمانی که بتوانیم رشد تورم را مهار کنیم، این را نظام مناسب مالیه شهر داری می گوییم؛ به نوعی دیگر می توان گفت، بودجه ای که برای مهار آن در نظر گرفته می شود، با نظام مالی متناسب است. اگر سوال را تخصصی تر کنیم که نظام مالی در شهرداری ها چیست؟ بهترین نظام مالی در شهرداری ها، نظامی است که در پایان سال براساس تدوین بودجه در آمدها جوابگوی هزینهها باشد. با توجه به برنامه ریزی که در اول سال طی یک دوره یک ساله در شهر داری تدوین می شود را می توان یک نظام مالی نامید. اما اگر هدف از نظام مالی این است که بیش تر به مسایل درآمدی نگاه داشته باشیم، قطعاً باید به سمت جلب مشار کتهای مردمی، استانی، ملی و حتی فرا منطقه ای برویم. ما می توانیم با جلب افراد سرمایه گذار در محدوده شهری خودمان، روند توسعه عمرانی؛ همچنین توسعه پروژههای عمرانی را در جهت تأمین ایجاد درآمدهای مستمر داشته باشیم؛ به عنوان مثال بلوار و یا طرحی داریم در شهر که باید تخریب و عقب نشینی صورت گیرد، می توان با برنامه ریزی و بستر سازی مناسب سرمایه گذار را در این پروژه جذب نمود و با مطالعات و سازوکاری که ایجاد می نماییم، بتوانیم علاوه بر انجام طرح، درآمدهای مستمری نیز برای شهرداری ایجاد کنیم، به طور مثال به جای ۱۰ متر عقب نشینی ۱۵ متر انجام دهیم و از ۵ متر اضافه به عنوان ملک تجاری استفاده کنیم که هم طرح انجام شده هم میتوان از این فرصت استفاده بهینه کرد برای ایجاد درآمدهای مستمر ؛ البته باید در هر شهری بررسیهای علمی صورت گیرد تا پتانسیلها و موقعیتهای شهری و مکانی آن مورد بهره برداری قرار گیرد.در

مى تواند متكى به عوارض باشد؟

🔾 عوارض را می توان به ۲ دسته تقسیم نمود: عوارض محلی و عوارض ملی. عوارض ملی، عوارضی است که بر مبنای قانون و یا بخش نامه از طریق دولت، یا وزارت کشور و یا سازمانهای مشابه برای کل کشور در نظر گرفته می شود و دیگر آن که یک سرى عوارض ملى داريم كه اينها خيلى كم قابل تغيير است؛ مثل عوارض صدور گواهینامه، گذرنامه، عوارض خودرو و... که این عوارض ملى درآمد قابل توجهي ايجاد نمي نمايد، اما أن دسته از عوارضی که شورای هر شهر برای سال بعد تهیه و تدوین می کند و پس از طی مراحل قانونی قابل اجرا می شود؛ عوارضهای محلی است که زیربنای آن در مسایل ساخت وساز و قیمت مشخص شده هر منطقه است. قیمت مناطق را وزارت دارایی در هر شهری در دفترچهای تهیه می کند که مبنای تهیه آن را کارشناسان این بخش در وزارت دارایی صورت می دهند و قیمت منطقه بندی آن؛ همانند جرایم کمیسیون ماده ۱۰۰، براساس منطقه بندی دریافت می شود. در شهرهایی که تفاوت قیمت کم است، عوارض می تواند یکسان باشد اما تجربه خلاف این را ثابت می کند؛ به این معنی که قیمت مناطق در شهرها یکسان نیست. در مناطق شمالی شهر به طور یقین عوارض بیش تری نسبت به مناطق جنوبی در نظر گرفته می شود.

به هر حال دریافت عوارض به نوعی ایجاد درآمدهای قابل توجهی در شهر می شود اما شهرداری ها این عوارض را از درآمدهای حاصل از ساخت وساز به ویژه ساخت وسازهای غیرمجاز و یا جرایم کمیسیون ماده ۱۰۰ حاصل میکند ولی این کار نیز به نظر من غیر مجاز است؛ تعبیر من این است که این کار تهدیدی برای شهرسازی و رشد موزون شهر است و میتواند آسیبهای زیادی از نظر جذب جمعیت غیربومی و مهاجر به وجود آورده، در نهایت شهر تبدیل به یک شهر مهاجرپذیر ناهمگن

رُه ایما آیا عوارضهای دیگر قابل اعتنا هستند و تأثیری در درآمدهای شهری دارند؟

○ ما همچنین نوعی عوارض به نام "بهای خدمات" داریم. در مدیریت شهری شکل سومی وجود دارد که با آن می توان به درآمدهای مستمر شهرداری اضافه نمود. بهای خدمات بدین معنی است که در ازای خدماتی که به شهروندان داده می شود قانون گذار به مدیریتهای محلی اجازه داده است، در ازای ارائه خدماتشان بهایی را برای آن تعریف نمایند؛ برای نمونه می توان به بهای خدمات در قانون پسماند اشاره کرد، در این کار مدیریت شهری می تواند مبالغی را بابت انتقال زباله اخذ نماید و مواردی دیگر شبیه به این موضوع باید در شهرداریها به سمتی پیش برویم که در ازای خدماتی که به مردم ارائه می کنیم بهای آن را دریافت نماییم و از این طریق به درآمدهای شهری اضافه نمائیم. در حال حاضر؛ به عنوان مثال می توان به شهرداری تهران اشاره نمود که با اجرای طرحی شبیه آن توانسته بر درآمدهای خود اضافه

نظام مالی هر شهرداری اگر درآمدهای یک سال آن ۱۰ برابر نسبت به سالهای قبل گردد؛ بدون شک این رشد ناموزون بوده، خارج از نظام منطقی ایجاد گردیده است. این باعث بروز مشکلاتی در شهر خواهد شد و به طور یقین این بار، بر دوش شهروندان خواهد بود و این درآمد با توجه به رشد آن جایگاه مطمئنی برای

شراسا این برنامه ریزی و یا ساماندهی درآمدهای شهری چگونه می تواند در شهر حاصل شود؟

ک یکی از وظایف مهم یک شهر دار خوب این است که آسوده از مسایل روزانه شهرداری شود و با دعوت از کارشناسان و مشاوران خبره و کاردان در مسایل مدیریت شهری چه از نظر پروژههای درآمدزا و خدماتی و چه دیگر پروژهها با کمک شورای شهر برنامهای ۴ ساله برای شهرداری تدوین کنند و بر مبنای این برنامه شهرداری اداره شود. این برنامه ریزی چند حسن دارد: ۱_مسیر حرکت شهرداری مشخص می گردد و از پیش تعیین می شود. ۲_از هرز رفت پتانسیلهای مالی و تخصصی و انسانی مجموعه جلوگیری می شود. ۳_می توان در این برنامه بودجه ای

بر مبنای درآمد حاصل و مورد نیاز و برآورد هزینههای عمرانی و اجرایی داشته باشیم؛ یعنی از قبل میتواند با برآورده کردن و نیازسنجی مشخص شود که در یک سال به چه میزان اعتبار و هزینه در شهرداری وجود دارد و برای رسیدن به تعادل از قبل برنامه ریزی های لازم صورت گیرد و این کار در تمام ابعاد هدفمند گردد و همچنین وظایف و ساختار شهرداری برای رسیدن به هدف از پیش تعیین شود.

مرایس عوارض یکی از راههای درآمدی شهرداریهاست. تا چه میزان عوارض در درآمدها تأثیر دارد و باید آن را در در آمدها تأثیر داد. به نظر شما تا چه میزان در آمدهای شهری

نماید. برای نظام مالیه شهرداریها مبحثی تحت عنوان "آیین نامههای مالی شهرداری " را داریم و از ماده یک تا حدود ماده 4-6 آن در مورد مسایل ریز و درشت شهرداریهاست. مسایلی همانند سقف معاملات، ترک تشریفات، امور پیمانها، نحوه خرید، نحوه معامله با سازمانهای دیگر و طریقه پرداخت حقوق و دستمزد؛ یعنی هر آن چه بر مسایل مالی برمی گردد در این آئین نامه لحاظ گردیده است، تنها باید برنامه ریزی بهتری صورت گدد.

به هر میزان درآمدها در شهرداری به سمت درآمدهای مستمر و یا پایدار باشد قطعاً بهتر است و ما میتوانیم هر سال بر مبنای درآمدهای واقعی مستمر برنامه ریزی کنیم، ولی در برآوردهای غیر مستمر موضعی، هر چه شهرداری نسبت درآمد مستمر و پایدار بیش تری داشته باشد، شهرداری ساختار منظم تری خواهد داشت.

شروایها مشار کتهای مردمی را چگونه می توان در در آمدهای شهری سهیم کنیم و آیا این کار می تواند به نظام مالی شهرداری کمک کند؟

 \bigcirc در خط مقدم این کار شورای شهر است که در مرحله اول برای رسیدن به این هدف باید مشار کتهای مردمی را بیش تر از گذشته و یا به بهترین روش جلب کند. ایجاد تعامل و سازو کاری که شهردار بتواند با سازو کارهای موجود شهر و فراهم نمودن امکانات برای جلب سرمایه گذار اقدام نماید. این نکته قابل توجه است که سرمایه گذار به دنبال سوددهی است؛ یعنی شورا و شهرداری نباید با تنگ نظری به این موضوع بنگرند. باید شورا و شهرداری از ظرفیتهای \bigvee لازم برای این تصمیم برخوردار باشند و دیدشان را از محلی به فرامحلی تبدیل نمایند تا امکان سرمایه گذاری و سوددهی برای سرمایه گذار ایجاد گردد.

میبنید و چه پیشنهادی برای برطرف ساختن آن دارید؟

○ مبنای نظام مالی موجود در شهرداریها یک نظام بر مبنای نقدی کامل است. در طی سالهای گذشته و تجربههای به دست آمده، شهرداریها در برخی از موارد با کاستی و یا مشکل در این زمینه مواجه می شوند.

اصلاح ساختار نظام مالی شهرداریها را باید به گونه ای پیگیری کنیم که این نظام غیر نقدی و نیمه تعهدی باشد. این روش می تواند به مدیریت در شهرداریها قدرت مانور بیش تری داده که بتوانند سرمایه گذاری و مشارکتهای مالی را بیش تر جلب کنند.

در نظام نقدی با این روش کار صورت می گیرد که هر گاه پول دریافت شد محاسبه گردد و سند کامل شود؛ همین طور هنگام مخارج نیز به طور نقدی این هزینه اعمال شود. اما اگر بتوانیم نیمه نقدی نیمه تعهدی در ازای بدهی که نیمی از آن چک صادر گردیده و مدت آن طی نشده، همان طور که می توان چک را وارد دفتر کرد آن را می توان خرج نیز نمود و به جای پول نقد چک را به پیمان کار واگذار کرد این کار می تواند راه حلی برای

کمک به شهرداری ها باشد.

زیرا در حال حاضر شهرداری تنها به اندازه بودجه موجود می توانند، چک صادر نماید و با انجام روش نیمه تعهدی قدرت مانور شهرداری برای انجام پروژهها بیش تر می شود . در حال حاضر در شهرهای بزرگ به دنبال پیگیری این موضوع هستیم و این می تواند راه حلی برای تقویت نظام مالی شهرداری ها باشد .

ر استقلال مالی محلی می توانند استقلال مالی داشته باشند و چه مقدمات و کمکهایی باید برای تحقق این امر صورت گیرد؟

برای انجام این کار نیاز به یک حرکت همه جانبه در سیر مراحل واگذاری وظایف مدیریت شهری و از طرفی آماده سازی و بسترسازی برای سازمانهای محلی (شهرداریها) می توانیم باشیم و تا این دو فرآیند آماده نگردد، نمی توانیم بگوییم شهرداری ها می توانند خودشان را اداره کنند و یا این که شهرداری ها می توانند بدون کمک دولت ادامه حیات دهند.

مراساو در آخر نظر شما در مورد درآمدهای به دست آمده، از فروش تراکم در شهرهای بزرگ چیست؟

○ فروش تراکم در شهرهای بزرگ، سازوکاری برای ایجاد دراًمد،البته کاذب است و به طریقی نیز تهدیدی برای شهرسازی آن شهر به وجود می آورد؛ همچنین تهدیدی است برای سرانه خدماتی شهر به وجود می آورد؛ همچنین تهدیدی است برای سرانه خدماتی شهر یعنی شهری با ۵۰ هزار نفر جمعیت و سرانه فضای سبز به طور مثال ۲۰ متر با فروش تراکم این سرانه حتی تا نصف می تواند کاهش پیدا کند این تهدیدی برای شهر به شمار می رود که اگر بتوانیم بر مبنای طرح جامع و یا طرحهایی که قاعدتاً تمام جوانب موقعیت شهری مبنای طرح جامع و یا طرحهایی که قاعدتاً تمام جوانب موقعیت شهری به شهری مطلوب تر و برخوردار از سیمای شهری بهتری خواهیم رسید و در آمدهایی که در شهرداریها از فروش تراکم بدست می آید نمی تواند برای شهر مناسب باشد و شهرداریها باید به دنبال منابع در آمدی بهتری باشند.

ر این گفتگو، به عنوان سخن پایانی، بحث را جمع بندی فرمایید.

در جمع بندی این بحث می توان به این نکته اشاره کرد که در آمدهای پایدار شهری باعث رشد متوازن و هدفمند شهر می گردد.